

Loven tilsigter at skabe de nødvendige rammer for en tilfredsstillende udformning af sundhedsvæsenet i Grønland i overensstemmelse med den af Grønlandskommissionen afgivne betænkning.

Loven går ud på følgende:

Overtilsynet med alle sundhedsvæsenet i Grønland vedkommende forhold varetages af en af kongen udnævnt embedslæge, *landslægen*, der får samme beføjelser og pligter som en amtslæge i Danmark, jfr. lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning, alene med de afvigelser, som statsministeren fastsætter under hensyn til de særlige forhold i landet. Landslægen er rådgivende for de offentlige myndigheder i Grønland og skal høres af disse i alle sager, der kræver lægelig og hygiejnisk indsigt, ligesom han har pligt til at føre regelmæssigt tilsyn i alle lægedistrikter.

Statsministeren ansætter i henhold til bevillinger på de årlige finanslove det fornødne antal *læger* til at bestride lægegerningen i Grønland. Grønland inddeles i *lægedistrikter*, hvis antal og område fastsættes af statsministeren, som under hensyn til distrikternes folketal, udstrækning og andre i betragtning kommende forhold bestemmer, hvor mange læger der skal ansættes i hvert lægedistrikt.

Til bekæmpelse af tuberkulosen i Grønland anlægges på det sted, som statsministeren bestemmer, et *tuberkulose-sanatorium og kysthospital*.

Til at lede tuberkulosesanatorium og kysthospital ansættes en overlæge. Antallet af assisterende læger fastsættes af ministeren i henhold til bevilling på finansloven.

Til forebyggelse og bekæmpelse af sygdomme, ikke mindst kønssygdomme, vil det være nødvendigt at udfærdige forskrifter med forpligtende virkning for befolkningen, og loven giver udtrykkelig statsministeren hjemmel til udfærdigelse af sådanne forskrifter.

I hvert lægedistrikt nedsættes en *sundhedskommission*, der tillige kan fungere som karantænekommission og epide-mikommission. For hele Grønland nedsættes derhos en